

Informatiu de l'Alt i Baix Penedès

Germanor, 3 - Tel. 93 890 24 55 - Fax 93 817 16 25
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS

E-correu: noticiari@lafura.cat
agenda@lafura.cat
exposicions@lafura.cat
bustia@lafura.cat
lafura@lafura.cat
llavordelletes@lafura.cat

Exemplar gratuït

Edita: Penedès Edicions S.L. - NIF B58101536

Editor Delegat: Alfons Udina

Consell Editorial:

Guillem Bel, Marga Carceller, Francesc Murgadas,
Joan Rovira, Núria Udina, Alfons Udina i Jordi Valls

Consell de Redacció:

Guillem Bel, Marga Carceller, Meritxell Vila, Fina
Martínez, Jaume Plans, Núria Udina i Alfons Udina

Seccions:

Roser Ferrer (Dossier); Jaume Plans i Meritxell Vila
(Noticiari i Esports); Fina Martínez i Núria Udina
(Agenda); Anna Balaguer, Eva Berengueras i Teresa
Escofet (cinema, televisió, exposicions, urgències)

Col·laboradors:

Ramon Arnabat, Pilarín Bayés, Frederic Cuscó, Jordi
Cuyàs i Antoni Ribas

Serveis:

Guillem Bel (Disseny); Anna Balaguer i Teresa
Escofet (Correcció); Arnau Udina (Informàtica);
Salvador Cantí, Santiago Mata, José Suárez
i Jaume Vàrias (Distribució); Carmen Serrano
(Manteniment)

Administració:

Nàtalia Garcia (El lector anuncia); Joan Marimón,
Pere Domènech, Emili Luque i Miquel Àngel
González-Nuevo (Gestió comercial); Lúdia Recasens
(Comptabilitat)

Publicitat:

NEXOS INICIATIVES I SERVEIS, S.A.
Carrer Germanor, 3 - Apartat de Correus 244
Telèfon 93 890 24 55 - Fax 93 817 16 25
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
E-correu: publicitat@agencianexos.com

Fotocomposició i muntatge:

PEDICSA (Penedès Edicions, S.L.)
Telèfon 93 890 24 55

Impress a:

Indugraf Offset, S.A. - Telèfon 977 29 64 77

Dipòsit legal: B-16.850-82

Mitjana de difusió controlada per

27.477 exemplars setmanals

segons acta de control del 28/02/2008 per al període
gener-desembre 2007.

72.000 lectors

Audiència mesurada pel

**BARÒMETRE DE LA COMUNICACIÓ
I LA CULTURA (Onada: juny 2008)**

**Distribució gratuïta als 203 forns de pa dels 41
municipis de l'Alt i el Baix Penedès:** Albinyana, l'Arboç,
Avinyonet del Penedès, Banyeres del Penedès, Bellvei,
la Bisbal del Penedès, Bonastre, les Cabanyes, Calafell,
Castellet i la Gornal, Castellví de la Marca, Cunit, Font-
rubí, Gelida, la Granada, la Joncosa del Montmell, Llorenç
del Penedès, Masllorenç, Mediona, Olèrdola, Olesa de
Bonesvalls, Pacs, el Pla del Penedès, Pontons, Puigdàlber,
Santa Fe del Penedès, Santa Margarida i els Monjos, Santa
Oliva, Sant Cugat Sesgarrigues, Sant Jaume dels Domenys,
Sant Llorenç d'Hortons, Sant Martí Sarroca, Sant Pere de
Riudebitlles, Sant Quintí de Mediona, Sant Sadurní d'Anoia,
Subirats, Torrelavit, Torrelles de Foix, el Vendrell, Vilafranca
del Penedès i Vilobí del Penedès.

**I a Cabrera d'Anoia, Capellades, els Hostalets de Pierola,
la Llacuna, Masquefa, Piera, la Torre de Claramunt i Vallbona
d'Anoia, de la comarca d'Anoia.**

**I a Canyelles, Cubelles, Olivella i Sant Pere de Ribes, de
la comarca del Garraf.**

Membre de:

Benvingut, Mister Obama

Com cada quatre anys, el primer dimarts després del primer dilluns del mes de novembre, els ciutadans dels EUA que ho desitgin estan cridats a dir per quin del grup de delegats del seu territori donen el vot. Uns delegats que, un cop fet l'escrutini, seran designats en funció de la llei electoral de l'Estat que els tria. És a dir, generalment tots pel partit que tregui més vots. Això fa que, a la matinada del dia 5, probablement, ja sapiguem quin dels dos, McCain o Obama, serà designat, si res no falla, president en la corresponent sessió conjunta de les Cambres. I diem si res no falla perquè els electors que van a aquesta designació tenen llibertat de vot. Però el transfuguisme, allà, no sembla estar massa ben vist. Per tant, el dimarts s'haurà acabat una campanya electoral a la qual, oficialment, s'atribueix transcendència i sobre la qual no s'ha fet broma més enllà dels tretze dies del ministre Sebastian. Si més no, cap micròfon inoportú d'aquells que permeten escoltar el "manda huevos" o el "coñazo" ha captat algun polític nostre afirmant que el futur està negre.

Aquesta campanya, però, ha estat marcada pel relleu de Bush. Un fet que hauria de fer prendre algunes decisions polítiques, més enllà del discurs recurrent de la limitació de mandats que, a casa nostra, ningú no té nassos d'aplicar tot i que suposaria un saníssim exercici de democràcia i autocontrol per part dels nostres representants que ara, conscients de la possibilitat d'immortalitat política, fan mans i mànigues per mantenir-se en el poder. Amb l'agreujant que, empesos per l'onada d'assertivitat que escombra la societat, confonen convicció amb messianisme i servei amb prebenda. Perquè dir que la presidència del Parlament català requereix un escambell de disseny per posar els peus a dins del cotxe no deixa de ser una mofa pels milers de ciutadans que treballen en oficines on la seva cadira està comprada a l'engròs. I respondre a les crítiques dient que són millores que va votar i aprovar el Parlament quan no hi havia crisi, una altra burla cap als qui han de renegociar la seva hipoteca amb un banc o una caixa que li havia concedit el crèdit a un interès concret i ara es nega a acceptar que "santa Rita, santa Rita, lo que se da no se quita". Si les hipoteques es renegocien, per què no els pressupostos i les partides? O algú creu que aquest pressupost estatal d'enguany que calcula un creixement de l'1% del PIB serà el que l'estat podrà acabar aplicant?

Una segona informació és, però, encara més preocupant, perquè afecta no a una persona sinó al col·lectiu que, teòricament, vetlla el compliment de la llei per part dels seus membres. El 87% dels diputats del Parlament de l'Estat espanyol compatibilitzen la seva feina (aquesta que demana despeses constants per millorar les instal·lacions on els diputats treballen) amb altres ocupacions. Ocupacions que, en teoria, no els haurien de permetre cobrar més diners públics que els del seu sou de diputat. I que, cas de cobrar-los d'altres àmbits, necessiten el vist i plau de la Cambra per certificar que no hi ha incompatibilitat. Doncs bé, pel que sembla, en plena era de l'informàtica on tot és a dos o tres clics de distància, el 20% d'aquests diputats encara no han fet arribar cap paper al Congrés. Tot i que és públic i notori que, o són càrrecs municipals o es dediquen a la docència pública o, simplement, són advocats i altres professions liberals, cosa que els posa al punt de mira del vigilant tota vegada que la llei electoral (article 159) prohibeix explícitament prestar "serveis d'assessorament amb titularitat individual o compartida, en favor d'organismes o empreses del sector públic estatal, autonòmic o local". Però aquí no passa res. El més important és que puguem seure a la taula que refundarà el capitalisme. Amb Barak Obama, és clar.